

tige. Jeg tror, at det vilde være heldigt for Industrien i Stedet for maaske at lægge Hindringer i Vejen for en Statistik, at den skaffede saadanne Oplysninger, at man klart kunde skønne over, hvor stor den tarifmæssige Beskyttelse er, saa at man ikke behøvede at gætte og derved maaske i høj Grad komme til at overdrive. Hvor stor den virkelige Beskyttelse er, hvor stort Udbyttet er, bliver igen en anden Sag. At komme til Klarhed over dette vil altid medføre store Vanskeligheder.

Det lyder fra Industriens Side Gang efter Gang, at saaledes som Beskyttelsen udnyttes, er den meget lille og undertiden slet ingen, osv. Imidlertid se vi — og det er ganske naturligt —, at Industrien søger at udnytte Beskyttelsen i størst mulige Udstrækning. Man kan ikke vente andet. Selvfølgelig gøre de vedkommende forretningsmæssigt i den Henseende, hvad de kunne, og hvor de ikke enkeltvis kunne gennemføre Sagen, søge de Sæmmenslutninger for at opnaa et bedre Resultat af deres Virksomhed. Saadanne Sæmmenslutninger kende vi her i Landet, og saa bliver Forholdet i Virkeligheden det ganske naturlige, at de udnytte saa meget af Beskyttelsen, som paa nogen Maade er dem muligt. Grossererne, som ere Konkurrenter til Fabrikkerne, vide nogen Besked om dette Forhold og kunne fortælle adskilligt om, hvor stor Beskyttelsen er for de forskellige Virksomheder. Handelen og Industrien staa i saa Henseende i Modsetning til hinanden. Handelen har Interesse for Frihed og Industrien for Beskyttelse.

Saaledes ere Forholdene i al Almindelighed. Jeg har ikke i denne Redegørelse villet komme ind paa at anføre Tal, det skønner jeg ikke har været nødvendigt. Desuden ere de Tanker, man kan fremføre, gamle, det samme Emne er behandlet saa tidt her i Tinget, at det ikke er muligt at fremføre noget egentligt nyt vedrørende dette Forhold. Jeg skal kun fremdrage enkelte Ting af Toldlovsforlagets enkelte Positioner, idet jeg mener, at det er bedst, at man ved en 1ste Behandling ikke kommer stærkt ind paa Enkelthederne. En Forhandling om disse vil nærmest kunne føres i Udvalget, hvor de forskellige Anskuelser blive repræsenterede, og hvor man maa forudsætte, at man vil imødekomme hverandre i størst mulig Grad for at komme til et Resultat.

Der er nogle Enkeltheder, som jeg ikke kan undlade at dvæle lidt ved, f. Eks. Tobakken. Jeg tillige med mange andre

har i tidligere Tider været og er endnu ret interesseret i, at man her kunde gaa fra Vægttold til Værditold, fordi det anses for muligt derved at komme til en retfærdigere Fordeling af Toldbyrden, end man nu har. Dette er ikke set fra toldteknisk Side. Fra Toldvæsenets Side er der Gang efter Gang blevet fremsat Anskuelser, som vidne om, at Vanskelighederne ved en saadan Toldordning ere uhyre store. Imidlertid tror jeg, at det dog kunde lade sig gøre paa enkelte Punkter at overgaa til Værditold. Jeg kan ikke undlade bl. a. at henlede Opmærksomheden paa, at der i Toldkommissionen, vel at mærke fra Mindretallets Side — Flertallet, Protektionisterne, var ikke tilbøjeligt til at gaa den Vej — i sin Tid blev foreslaaet en hel Række af Værditoldsatser, saaledes for Galanterivarer, Instrumenter, Legetøj, Parfumerier og Possementmagerarbejder. Enhver, som har haft noget med den Sag at gøre, ved, at det er Positioner, som ere meget omfattende, og under hvilke der er samlet en Mængde Ting af meget forskellig Værdi, og det skulde da synes at maatte blive en stor Lettelse for Toldvæsenet saavel som for Modtagerne og formentlig ogsaa en Fordel for Statskassen, om man i Stedet for at blive ved den nuværende Toldbeskatning, her gik ind paa at indføre en Værditoldbeskatning. Jeg ved ikke, hvorvidt man er modtagelig for saadanne Forslag, men nogen Overvejelse synes det mig alligevel at fortjene, om man ikke burde gøre Forholdene overfor saadanne Positioner saa simple og lette som muligt ved at gaa over til en Værdibeskatning.

Naar man her vil gaa over til at lægge en høj Told paa Spiritus og Tobak, er det klart, at da der indenfor disse Varer er overordentlig stor Forskel paa Prisen, er det absolut nødvendigt, at man enten maa gaa den Vej, som den højtærede Minister har valgt, eller gaa til en Værdibeskatning, for at der kan blive Mening i hele denne Beskatningsmaade. Det Forslag, som foreligger angaaende Stempelafgift paa Vin, skal jeg ikke komme videre ind paa, men her har den højtærede Finansminister anvist os en Vej, og den samme Vej maa rimeligvis følges, naar vi skulle gaa til en Forhøjelse af Afgiften for Tobak. Det er indlysende, at det ikke vel gaar an at beskatte alle Tobakker og alle Cigarer paa ens Maade. Vi have Tobakker til 1 Krone og til 5 Kr. pr. Pd. for at holde os indenfor de almindelige Grænser, og Cigarer fra 3 Kr. til 36 Kr., 50